

ZAVIČAJ

List hrvatske dopunske škole Bartola Kašića u Francuskoj

Godina XXXII., broj 32, lipanj 2023.

Dragi čitatelji

evo nas na kraju još jedne uzbudljive i zanimljive školske godine. Započeli smo godinu s novom učiteljicom u Lyonu i Nici, Dragom Antonijević, koja je dočekala nove, a i postojeće učenike s osmijehom na licu i novim zanimljivim temama iz našeg hrvatskog jezika. U Parizu nas je pak posjetila hrvatska spisateljica za djecu, Dijana Merey Sarajlija, koja nas je pridobila svojim šaljivim i poučnim stihobasnama. Učiteljica Marina imala je priliku napraviti mali intervju, a učenici su uživali u čitanju lijepih i nesvakidašnjih slikovnica. Učenici iz Lille su također imali zanimljivog gosta, vaterpolista Marina Dašića. Uz pomoć učiteljice Sanje, impresionirani su učenici uspjeli organizirati mali razgovor i druženje s njim, jer naravno, sport čini veliki dio hrvatske kulture. To su također prikazali učenici iz Lyona u svom projektu Sport i igre. Ova godina bila je važna za Lijepu Našu jer, unatoč činjenici da je već neko vrijeme u Europskoj Uniji, u Hrvatskoj se, to svi znaju, plaćalo kunama. No od ove godine, naša je kuna postala euro pa smo dakako i tome posvetili nekoliko redaka. Dopisivali smo se i s učenicima iz Hrvatske, da bismo naučili koje su razlike između hrvatske i francuske škole i saznali smo da ima više različitosti nego što smo mislili. Mišljenja su bila podijeljena, nekome se više sviđa francuski, a nekome hrvatski sustav. Bilo bi zanimljivo da o tome popričate s vašim prijateljima u Hrvatskoj. Ipak, ljetno je pred nama i svi jedva čekate otići k baki, djedu, prijateljima na praznike. Lijepo se provedite, bilo na Jadranskoj ili nekoj drugoj obali, i hvala svima na još jednoj uspješnoj godini!

Marina Kovačić

SADRŽAJ

RIJEČ UREDNICE 1

TO SAM JA 2

POSJET: spisateljica Dijana Merey

Sarajlija 5

OBILJEŽILI SMO...

Božić 7

Dani materinskog jezika 9

Pariz 9

Lyon i Nica 10

Lille 11

Dan očeva 12

Uskrs 13

Pariz 13

Nica 14

Lille 15

Fête des Lumières 16

Dan planeta Zemlje 17

Euro u Hrvatskoj 19

KLIK-KLIK LILLE 20

SPORT 21

Projekt: Sport i igre 21

Intervju: vaterpolist Marin Dašić 24

HRVATSKA I FRANCUSKA ŠKOLA:

SLIČNOSTI I RAZLIKE 25

ISTRAŽUJEMO HRVATSKU I SVIJET 27

LIKOVNO – LITERARNI

MOZAIK 29

ZANIMLJIVOSTI 34

TO SAM JA!

Ja se zovem Lino. Imam 10 godina. Živim u Vaulx-Milieu blizu Lyona. To je malo mjesto. Stanujem u kući s mamom, tatom, sestrom i bratom. Imamo i kornjaču i zeca. Tata i ja ih hranimo, Lino kupi mrve sa stola, a Ana pomaže mami u kući. Govorim francuski i hrvatski. Idem u hrvatsku školu. Volim govoriti hrvatki jer volim Hrvatsku. Tamo imam rodbinu. Volim ići u hrvatsku školu jer mi je tamo zanimljivo i zabavno. Već pet godina idem u hrvatsku školu. Moja mama je Francuskinja, a moj tata je Francuz hrvatskog porijekla. U francuskoj školi moj najdraži predmeti su tjelesni i povijest. Ne volim matematiku. Osim školskih zadataka ja imam i kućne zadaće. Moram srediti svoju sobu, skloniti tanjure sa stola nakon ručka ili večere i pomoći tati da sredi vrt. Treniram nogomet i to jako volim.

Matej Domić, Lyon

Ja sam Ana Domić. Imam 14 godina, sestra sam Mateja i Lina. Mi stanujemo u malom mjestu koje se nalazi blizu Lyona, udaljenom 40km. Stanujem u kući s mamom, tatom, i dva brata. Imamo i kućne ljubimce o čemu su već pisala moja dva brata. Učim hrvatski jer imam obitelj u Hrvatskoj i u Bosni i zato što volim tamo ići i s njima pričati. Već 5 godina idem u hrvatsku školu. Moja mama je Francuskinja, a tata Francuz s hrvatskim porijeklom. U francuskoj školi volim tjelesni i francuski. U kući i ja, kao i Matej i Lino, imam zadatke srediti sobu, pomoći mami da stavi prljavo rublje u mašinu, pomažem u pripremi ručka, isključim mašinu i stavljam robu na sušilo. Treniram nogomet i sviram klavir.

Ana Domić, Lyon

Ja sam Adria. Živim u Nici. Imam 10 godina. Idem u 5. razred (CM2). Učim talijanski jezik. Sviram gitaru. Volim gimnastiku. Volim ići u Hrvatsku, u Vodice i Rupe. Posebno volim kad idemo na slapove rijeke Krke.

Zovem se Matej Domić. Imam 14 godina. Ja sam iz Vaulx-Milieu blizu Lyona. To je malo mjesto. Stanujem u kući s mamom, tatom, sestrom i bratom. Imamo i kornjaču i zeca. Tata i ja ih hranimo, Lino kupi mrve sa stola, a Ana pomaže mami u kući. Govorim francuski i hrvatski. Idem u hrvatsku školu. Volim govoriti hrvatki jer volim Hrvatsku. Tamo imam rodbinu. Volim ići u hrvatsku školu jer mi je tamo zanimljivo i zabavno. Već pet godina idem u hrvatsku školu. Moja mama je Francuskinja, a moj tata je Francuz hrvatskog porijekla. U francuskoj školi moj najdraži predmeti su tjelesni i povijest. Ne volim matematiku. Osim školskih zadataka ja imam i kućne zadaće. Moram srediti svoju sobu, skloniti tanjure sa stola nakon ručka ili večere i pomoći tati da sredi vrt. Treniram nogomet i to jako volim.

Matej Domić, Lyon

Zovem se Alix. Imam 12 godina. Živim u Lyonu. Lyon je veliki, lijepi grad u Francuskoj. Poznat je po povijesti, po znamenitostima i po gastronomiji. Bazilika Notre Dame de Fourviere je jedna od glavnih znamenitosti Lyona. Druga poznata mjesta su trg Bellcour, trg des Terreaux, stari grad Vieux Lyon. Imala sam dvije godine kada smo doselili u Lyon. Prije toga smo živjeli u Amiensu, gradu koji je sto km udaljen od Pariza. Tamo sam se i rodila. Učim hrvatski jer je moja mama iz Hrvatske, iz Zagreba. Došla je u Francusku jer je upoznala moga tatu koji je Francuz. S mamom učim i ponekad govorim hrvatski jezik. Hrvatski govorim također kada idem na praznike u Hrvatsku s bakom, dedom, tetom i ujakom. Idem u hrvatsku školu u Lyonu. Imamo nastavu nedjeljom ujutro. U francuskoj školi idem u 7. razred. Najdraži predmet mi je francuski, a najteži predmeti su mi povijest i zemljopis. U slobodno vrijeme se bavim plesom i to modernim plesom.

Alix Bourre, Lyon

Ja se zovem Milija. Imam devet godina. Moja mama se zove Audrey, a tata Stevan. Imam sestru Luciju. Moja najbolja prijateljica se zove Lila. Moja učiteljica se zove Sanja.

Milija Jovanović, Lille

TO SAM JA!

Ja sam Nedim. Imam 9 godina i idem u CM1 (4.razred osnovne škole). Ja živim u Lyonu, u 7. arondismanu. S mamom i tatom govorim bosanski jezik koji je sličan hrvatskom i mogu ga razumjeti. Volim ići u hrvatsku školu jer želim naučiti bolje govoriti i pisati, a i zato što se tamo volim družiti s ostalom djecom. U školi čitamo, pišemo, igramo se, crtamo i lijepimo, izrezujemo, smijemo se i pjevamo. Tamo imam prijatelje Matiasa, Evu, Victoriju, Teu i puno drugih.

Nedim Karo, Lyon

Ja sam Victoria. Imam 10 godina. Idem u peti razred. Nedjeljom idem u hrvatsku školu. Tamo učim hrvatski jezik. Tamo imam prijatelje: Tea, Nedim, Matias i drugi. I moja sestra ide u hrvatsku školu. Volim ići u školu jer se tamo družim s prijateljima. Malo čitamo, puno razgovaramo, pišemo, crtamo i pjevamo.

Victoria Gabelica Fernandez, Lyon

Bok, ja se zovem Chiara Meden. Imam dvanaest godina, rođena sam u prosincu. Živim u Lilleu koji se nalazi na granici s Belgijom. Moji roditelji su rođeni u Hrvatskoj, u Rijeci. Imam dve starije sestre i brata. Idem u Rijeku za ljetne i zimske praznike. Tamo mi živi obitelj. Svaki dan idemo na kupanje na plažu koja je lijepa, ali moj tata se namuči naći parkiralište. Moj brat Floriano se bavi vaterpolom kao moj tata kad je bio mlađ. Svako ljeto Floriano trenira i igra vaterpolo u Primorju. Ja se u slobodno vrijeme bavim plesom kao i jedna sestra, a druga manekenstvom. Jako se veselim ići u Rijeku.

Chiara Meden, Lille

Ja sam Matias. Imam sedam godina. Idem u 2.razred. Nedjeljom idem u hrvatsku školu. Tamo učimo hrvatski jezik, čitamo, pišemo, pjevamo, igramo se i crtamo, režemo i lijepimo, pričamo i slušamo priče na hrvatskom jeziku. Tamo imam prijateljice Katarinu i Valentinu, Nedima i sve druge.

Matias Abramović, Lyon

Ja sam Katarina. Imam 7 godina. Idem u 2.razred. Učim hrvatski jezik u hrvatskoj školi. Imam malog brata koji se zove Josip. On ima 4 godine. Učim ga govoriti hrvatski jezik. Ja govorim hrvatski s mojim tatom, didom i bakom. Ljeti idem na otok Ugljan. Išla sam avionom s aerodroma u Marseille do Zadra pa sam onda išla trajektom na otok Ugljan. Volim plažu na Ugljanu. Tamo imam prijateljice Anu i Larisu. Volim se s njima igrati. Kad smo zajedno, puno plivamo i idemo u duboko gdje ne mogu dodirnuti nogama dno. Njihova mama se zove Danijela, a tata Miljenko. Ana ima 8, a Larisa 6 godina. Volim ih puno. Jedva čekam opet ići na Ugljan i igrati se s njima.

Katarina Gregov, Nica

Ja se zovem Emma, a moj brat Sacha. Imam sedamnaest godina, a Sacha devet. Moja mama je iz Bosne, a otac iz Poljske. Za ljetne praznike ići ćemo u Bosnu, u selo mojeg đeda. Tamo ima puno planina i jezera. Kad smo brat i ja bili mali često smo šetali po šumi i brali gljive. Jedan put smo čak vidjeli i lisicu. Naša kuća je velika, ima četiri sobe i dvije kupaonice i veliku trešnju u dvorištu. Ostat ćemo dva tjedna. Jako sam sretna da će vidjeti svoju rođbinu, naročito rođaka iz Sarajeva.

Emma Barbier, Lille

Ja se zovem Tea. Idem u drugi razred. Nedjeljom idem u hrvatsku školu. Hrvatska škola za moju grupu počinje u 10 sati. Tamo učim hrvatski jezik. U školi čitamo, pišemo, crtamo, pjevamo i razgovaramo. Moj brat Luka ima 4 godine i dođe sa mnom. On sluša i odgovori kad ga učiteljica pita. Cijelo vrijeme crta i bude dobar. U školi imam dvije prijateljice Evu i Victoriju, Hugu i Sašu.

Tea Gudelj, Lyon

Ja se zovem Sanja Šokić. Imam četrnaest godina. Živim u Mervilleu na sjeveru Francuske. Moj djed je Hrvat. Ima osamdeset godina. Živi u Hrvatskoj u malom selu Orubica koje se nalazi blizu Nove Gradiške. Moji roditelji imaju kuću u Orubici. Svake godine tamo idemo na praznike. Moj mlađi brat Milan i ja volimo se kupati i pecati ribu na Savi. Moja obitelj i ja jako volimo domaće kobasice i šunku. Mi volimo i francusku i hrvatsku kulturu.

Sanja Šokić, Lille

Zovem se Vanessa i imam jedanaest godina. Živim u Roeuxu, u školu idem u Biach. Imam sestru i mačku. Volim pjevati i čitati. Idem u hrvatsku školu. Moja učiteljica se zove Sanja i ona je jako nježna.

Vanessa Protulipac, Lille

Ja se zovem Lucija i imam devet godina. Moja mama se zove Audrey, a tata Stevan. Imam sestru, zove se Milija. Moje prijateljice se zovu Lila, Selena i Lola. Moja učiteljica se zove Sanja.

Lucija Jovanović, Lille

Dobar dan, moje ime je Juliette. Imam sedamnaest godina i živim u Lilleu. Imam brata starog dvadeset godina. Redovito idem na jahanje. Učim hrvatski zato jer je moja baka Hrvatica iz Ludbrega kraj Varaždina.

Juliette Varga, Lille

Ja se zovem Illona. Imam brata koji se zove Nohlan. Ja učim hrvatski jezik zato jer je moj dida Hrvat, a i imam obitelj koja živi u Hrvatskoj. Moj dida i baka u Biogradu na moru imaju kuću blizu mora. Kuća je velika i ima lijep vrt s maslinama. Svaki dan idem plivati u more. Biograd na moru se nalazi u Dalmaciji. Ja volim Biograd zato jer me za taj grad vežu lijepi spomeni.

Illona Vitanović, Saint Amand

Zovem se Lila. Imam devet godina. Moja mama se zove Sunita, a tata Pierre-Antoine. Moja sestra se zove Selena. Moje prijateljice se zovu Milija, Lucija, Louise i Chloé. Moja učiteljica se zove Sanja.

Lila Riçart, Lille

I MI GOVORIMO HRVATSKI!

početnici u učenju hrvatskog jezika

Ja sam Nina. Imam 13 godina, idem u sedmi razred. Ja živim u Nici. Učim hrvatski jezik. Moj brat ima 11 godina, ide u šesti razred. On također uči hrvatski jezik. U školi ja učim talijanski i engleski. Treniram obrambene vještine. Volim ići u šoping.

Nina Zorica, Nica

Ja sam Yvan. Imam 11 godina. Idem u šesti razred. Ja živim u Nici. Volim ići u šumu s prijateljima. Moji prijatelji se zovu Cosmin, Nicola, Yoan. Ja treniram judo. Volim igrati nogomet. Volim i gledati nogomet. Navijam za Hrvatsku i Francusku i za PSG. Moj najdraži igrač je Messi.

Yvan Zorica, Nica

Ja sam Nastassia. Imam 13 godina i imam dvije sestre. Treniram tenis. Volim ljubičastu boju, ananas, volim igrati video igre. Moje najdraže godišnje doba je ljeto.

Nastassia Ferrez, 7. razred, Nica

Ja sam Rosanna. Imam 14 godina i imam dvije sestre. Treniram nogomet. Volim ljubičastu boju, jagode i volim igrati košarku. Moje najdraže godišnje doba je ljeto jer volim jesti sladoled. U školi učim engleski i španjolski jezik.

Rosanna Ferrez, 9. razred, Nica

Ja sam Laura. Imam devet godina. Idem u treći razred. Volim sladoled, coca-colu, čevapčiće, psa, mačku i penjanje. Moj pas se zove Roxi. Ja volim ići u Zadar.

Laura Pradier, 3. razred, Nica

Ja sam Mila. Imam devet godina. Volim ples i volim jesti sladoled.

Mila Ribarić, 3. razred, Nica

Ja sam Thibault. Imam 12 godina. Treniram penjanje. Volim crtati, slušati rap, voziti biciklu. Sviram klavir. Volim Zadar, pršut i burek.

Thibault Pradier, 7. razred, Nica

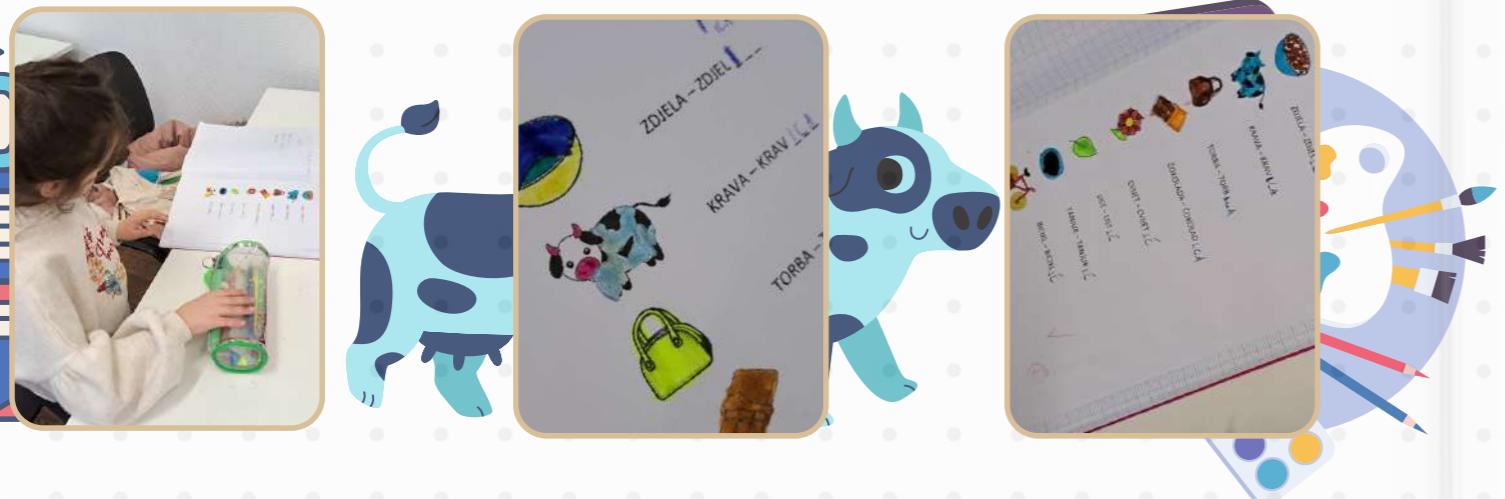
POSJET: SPISATELJICA

DIJANA MERÉY SARAJLIJA

U rujnu nas je u Parizu posjetila hrvatska spisateljica za djecu Dijana Merey Sarajlija. Ona nam je predstavila svoje šaljive i poučne stihobasne s različitim životinjama kao glavnim likovima. Tu se našla plava krava, jedno sebično prase, bik koji je mislio samo na modu, koka koja je mislila da je iznad svih i ostali zanimljivi likovi koji će nam na zanimljiv način poslati važne poruke. U stihobasnama osim zanimljivih priča, naći ćemo i kreativne ilustracije za koje su zasluzna Dijanina djeca, Nika i Luka.

Učenicima u Parizu slikovnice su se jako svidjele. Toliko, da su se kasnije na nekom drugom satu, svi sjetili krave i njezine plave boje.

NAŠOJ DRAGOJ DIJANI POSTAVILI SMO I NEKOLIKO PITANJA:

ZAŠTO VOLIŠ PISATI BASNE?

Kad god poželim reći nešto lijepo, šaljivo, poučno ili utješno - prirodno to izgovorim u rimi. Volim se igrati rimom. Tako sam jednoj svojoj usamljenoj prijateljici za utjehu u smijehu napisala priču „Krava koja je bila plava“. Uspjela sam je time bar nakratko razveseliti, što mi je i samoj uljepšalo dan. Postepeno su poslije nastale i druge priče u rimi. Osvijestila sam da su u svima prisutne životinje, ne zato što sam ja to tako željela, nego vjerojatno zato što je na mnoge hrvatske nazive životinja vrlo jednostavno složiti rimu (probajte ☺). S vremenom sam shvatila koliko od životinja možemo naučiti. Također i koliko je lakše prihvatići savjet kad nije usmjeren izravno tebi, nego kad čitaš što se dogodilo nekoj životinji pa shvatiš da se to isto događa i tebi. Tako su jedna po jedna nastale „stihobasne“, kako sam nazvala svoje poučne priče u rimi o životinjama s ljudskim osobinama. Osim što kroz te tekstove volim djeci od 3 do 103 godine na šaljiv način ukazati na moguće rješenje njihovog problema, volim putem njih poticati djecu i odrasle na razmišljanje, međusobnu komunikaciju i razumijevanje jer smatram da je to temeljni put prema kvalitetnijem životu te mirnijem i boljem svijetu.

IMAŠ LI NAJDRAŽU ŽIVOTINJU? KOJU I ZAŠTO?

Sve životinje jednako su mi drage – od ogromnog slona i kita koji me fasciniraju svojom masom, ljepotom i mudrošću do malenih vrijednih mrava koji nas uče koliko je važno živjeti u složnoj zajednici, od cvrkutavih ptica nevjerojatnih sposobnosti (o kojima ljudi mogu samo sanjati) do vijugavih glista koje svojim neumornim kopanjem omogućavaju hranu prekrasnom cvijeću i stoljetnim stablima.

Kao što sam ranije rekla, od životinja možemo puno naučiti i stoga moramo poštivati njihov život jednako kao svoj, što znači brinuti se za njihov opstanak i raznolikost: ne otimati im staništa, ne istrebljivati ih, ne mučiti ih, ne smatrati ih svojim vlasništvom i sl. Svi smo dio ovog planeta i svi imamo dovoljno prostora i jednako pravo što ugodnije živjeti na njemu, bez ugrožavanja drugih.

JE LI BITI SPISATELJICA TEŽAK POSAO?

U početku pisanje nisam smatrala posлом. Bila je to je igra, zabava, ljubav i strast! Dar koji mi je darovan da ga prenosim dalje! No, s vremenom je na neki način postalo obaveza, jer kad jednom pročitaju nešto dobro što napišeš, ljudi te stalno ispituju: „Kad će sljedeća priča? Kad će sljedeća knjiga?...“ Stalno žele još i još (kao i u svemu). Neki čak naručuju: „Daj napiši nešto o ratu! Daj napiši nešto o posvojenoj djeci! ...“ To me s jedne strane motivira, a s druge strane opterećuje! Ponajviše zato jer najčešće isti ti s pitanjima uopće ne razumiju koliko je posla između samog pisanja teksta do dolaska slikovnice u ruke čitatelja. Ne cijene je, odnosno smatraju da je preskupa, da je to nešto za djecu, nešto što se tako usput vidi, pročita i zaboravi. Ne razumiju koliko je poznavanja dječje psihologije potrebno za napisati čitljiv i razumljiv tekst, koliko je talenta, vremena i upornosti potrebno za kvalitetnu ilustraciju slikovnice, koliko zatim skupe opreme, vještine i vremena za oštru fotografiju živih boja tih crteža i kolaža, zatim još vremena i informatičkog znanja kako bi se sve uklopiло u sliku s tekstrom i pripremilo za tisk, potom puno novca za kvalitetan tisk u boji. A sve je to potrebno kako bi prvotni tekst privukao publiku, kako bi slikovnica stvarno bila SLIK-ovnica i mogla imati svoju glavnu ulogu – privući djecu (i odrasle) da čitaju i uče.

Osim što pišem, sve nabrojano radim sa svojom obitelji i da, to je ogroman posao koji iziskuje snažnu upornost i veliki trud! Ali i veliko zadovoljstvo kad čitatelji pohvale slikovnicu!

Bilo bi lijepo biti samo spisateljica (kao u američkom filmu ☺). No, nažalost, u Hrvatskoj to nije moguće. Obzirom na mali broj Hrvata, još manji broj djece i još manji broj zainteresiranih za čitanje, kod nas od svega nabrojanog sam pisac – autor od kojeg je sve poteklo – zaradi najmanje te je primoran biti zaposlen na drugom radnom mjestu ili se baviti cijelim izdavačkim radom i prodajom koji sam opisala kako bi ipak nešto zaradio. Ili, kao u mom slučaju – i jedno i drugo: zaposlena sam u Poliklinici SUVAG gdje putem pokreta i plesa potičem govorno-jezični razvoj djece sa slušnim i govorno-jezičnim poteškoćama i imam privatni obrt „Listam“ gdje se, zajedno sa svojom obitelji, bavim svime što je potrebno kako bi slikovnica došle do vas.

ŠTO ĆEŠ PORUČITI NAŠIM ČITATELJIMA?

Neka se oprezno igraju riječima! Riječi su nas odvele u napredak čovječanstva u kojem danas uživamo. Ali i u propast, u ratove, u samouništenje. I zato neka biraju lijepе, šaljive, nježne riječi koje nose smijeh i prijateljstvo, utjehu i nadu u bolje sutra!

Svakako neka se probaju igrati rimom! Za rimu su potrebne najmanje dvije riječi, a može i više pa neka rimu slažu u paru, u troje ili u grupama. Neka je dijele sa svima oko sebe – kako vršnjacima, tako i starijima i mlađima od sebe! Rima je sklad i harmonija, a to je ono što nam svima treba!

Neka uče od životinja! Primjerice, ujutro se poput mačke nakon buđenja rastegnu i dobro za uši nategnu! Neka promatraju ptice kako se gnijezde, a uvečer kao vuk promatraju zvijezde!

I svakako neka uče od vode i općenito od prirode! Neka osluškuju što im poručuje drvo ili cvijet – to nam je svima put u bolji svijet!

I na kraju, neka čitaju i slučaju priče, jer radost svakog ljudskog bića počinje u riječima dječjih priča!

Obilježili smo...

BOŽIĆ

priredba u Parizu

(Ne) ozbiljne pripreme prije priredbe

Naše voditeljice - Olivia i Luna

Igrokaz su izvele Iskra i Valentina

Naši pjevači su spremni

Mali zvončići - plešu i zvone cijelu noć

Zvončići u hrvatskim bojama

I ovaj Božić sam, kao i uvijek do sada, provela u našoj kući u Nici, s bakom, didom, tetom, dvije rodice, mamom, tatom i sestrom. Jeli smo bakalar, ribu i rižu. Baka je napravila sarmu koju jako volim jer to moja baka odlično spremi. Mi, djeca, se uvijek smjestimo ispred televizije i gledamo što je bilo smiješno u 2022. godini. Ta emisija se zove „Betisiers 2022“ – gafovi, ono što je bilo smiješno. Ovaj put je i dida s nama gledao što mi je posebno bilo drago. Jako se s nama smijao. U ponoć smo čestitali Božić jedni drugima. Sutradan ujutro smo otvarali poklone. Dobila sa naušnice, nintendo, knjige, mašinu za šivanje i neke društvene igre.

Adria Žižić, Nica

Volim Božić jer je vani zima, a u kući toplo jer je grijanje uključeno. Prije Božića okitimo bor u kući. Spremamo francuske specijalitete, ali i hrvatske za taj praznik. Mama posadi pšenicu i stavi je ispod bora. Prije nego gosti dođu, idemo na misu u 18h. Kad dođemo kući, postavimo stol tako da sve bude spremno. Osjećam se dobro jer budemo svi zajedno i vidimo obitelj koju ne možemo vidjeti svaki dan. Zajedno čekamo ponoć i čestitamo jedni drugima Božić, a onda i otvaramo poklone.

Leona Marković, Lyon

Božić sam provela kod kuće. Cijela obitelj je bila na okupu. Najprije smo išli na misu. Jeli smo grah koji je pripremila moja baka, a mama je pripremila losos, krumpir i piletinu. Moja strina je napravila neke hrvatske i francuske kolače. Poslije sam s rođacima otvarala poklone. Dobila sam novu torbu za školu, šminku i jedan box d'activité. Za Novu godinu smo isto bili kući s mojim rođacima i maminim i tatinim prijateljima. Igrali smo se s njihovom djeecom, a kad je došla ponoć, zaželjeli smo jedni drugima sretnu Novu godinu i upalili smo svijeće. Jeli smo sir raclette i sladoled. Pjevali smo i plesali. Volim Božić zato što vidim moju obitelj, moje rođake, jedemo puno i dobijemo poklone. Volim okititi bor i praviti kolače s mamom.

Ana Domić, Lyon

Novu godinu sam proveo u Villeurbane kod tatinih prijatelja. Volim ići kod njih jer su mi dragi. Oni često dođu kod nas i bude mi lijepo. Imaju veliku kćer. Svi smo igrali društvene igre. Za večeru je bio losos, ali ga je ne volim pa sam jeo salatu. U ponoć smo otvarali poklone.

Nedim Karo, Lyon

Božić i Novu godinu sam slavio s mojom obitelji. Igrali smo igrice, a u ponoć smo otvarali poklone. Bilo mi je lijepo jer smo svi bili zajedno. I ove godine sam lijepo proveo Božić. Kod nas su došli bratići. Kuća je bila okićena. Leona, ja i mama smo okitili bor. Veselio sam se jer smo billi svi zajedno. Igrali smo društvene igre, jeli smo sarmu, guščju jetru i losos. U ponoć smo jedni drugima čestitali Božić, a onda smo otvarali poklone. Dobio sam mobitel, društvene igre i sat.

Maxime Marković, Lyon

Obilježili smo...

DANI MATERINSKOG JEZIKA

Č ili Ć?

Pariz

Za dane materinskog jezika ove godine u Parizu tražili smo odgovor na vječnu dilemu: Č ili Ć? Naši učenici često se pitaju: „Stavljamo li jednu crticu ili dvije?“, „Je l' tvrdo ili meko Ć?“ „Koji akcent na Č?...“ Moramo priznati, čak i rođeni Hrvati imaju dileme oko toga i ponekad se zalomi koja greška. Da bi grešaka bilo što manje, a uspjeha što više, za dane materinskog jezika odlučili smo naučiti što više riječi koje sadržavaju Č i Ć. Tu su se naravno našle i umanjnice, kao i hrvatska prezimena koja imaju vlastiti uzorak slova Č i Ć. Dobro smo se zabavili, zaigrali kviz, neki su nešto novo naučili, dok su neki ponovili ono što već znaju. U svakom slučaju svi smo se obogatili novim riječima i novim znanjima o Č i Ć.

znaš li gdje je slovo č, a gdje slovo Ć?

Č? Ć?

KU_A

KLJU_

_AŠA

HLA_E

CVIJE_E

PILI_

_AJ

KOLA_

IGRA_KA

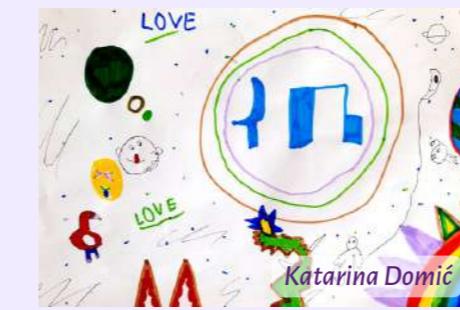
NAO_ALE

Rješenja: kuća, ključ,
čaša, hlače, cvijeće, pilic,
čaj, kolac, igračka,
časna, hlače, cvijeće, pilic,

Lyon i Nica

Učenici iz Lyona i Nice su obilježili Dane hrvatskog jezika i saznali da je glagoljica staroslavensko pismo nastalo u 9. stoljeću, a u hrvatskim krajevima se zadržalo sve do 19. stoljeća. Ime pisma dolazi od riječi "glagoljati" što znači govoriti. Imali su priliku i saznati da je Baščanska ploča jedan od najstarijih i najpoznatijih cijelovito sačuvanih spomenika naše pismenosti koji potječe s kraja 11.st. Učenici iz Lyona i Nice su se poigrali i pisali svoje inicijale ili ime, naziv grada slovima glagoljice. Mlađim učenicima se njihov rad svidio pa su i oni htjeli saznati što piše na listovima te su uz pomoć alfabeta glagoljice uspješno dešifrirali njihova imena, a zatim i oni napisali svoje inicijale i crtežom ukrasili rad.

Lille

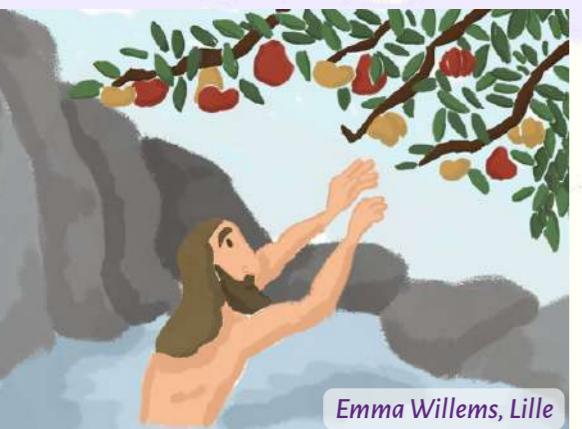
Povodom obilježavanja Dana hrvatskoga jezika naši učenici su dobili zadatak pronaći francuske riječi u hrvatskome jeziku te upotrebu nekih od frazema koji se vrlo često koriste u svakodnevnom govoru, ni ne znajući svaki put njihovo pravo značenje.

Naša učenica Munja koja obožava povijest, a pogotovo grčku mitologiju, istražila je sljedeće frazeme u hrvatskom jeziku:

SIZIFOV POSAO

Budući da je Sizif prkosio bogovima, zauvijek je bio osuđen na strašnu kaznu. Morao je uz planinu gurati ogroman kamen, a kad bi s kamenom došao na vrh planine, kamen bi se skotrljao niz planinu, Sizif je sve opet morao ispočetka.

Danas se svaki uzaludan i težak posao naziva Sizifov posao.

Emma Willems, Lille

PANDORINA KUTIJA

Zeus je Pandori poklonio kutiju koju ona nije smjela otvoriti. No, Pandora ga nije poslušala i otvorila kutiju iz koje su izašle zlo, nesreća i bolest.

Frazem Pandorina kutija upotrebljava se danas kao slikoviti naziv za izvor svakog zla i nepredvidivih nevolja i sukoba.

TANTALOVE MUKE

Nakon što su Tantala primili u društvo bogova, počeo se oholo ponašati s bogovima. Često je s njihovih stolova krao božansko piće i jelo te odavao božanske tajne. Zbog toga ga je Zeus vrlo oštro kaznio. Stajao bi usred jezera, voda bi mu dolazila do usta, a on žedan, nije se mogao napiti vode. Na obali jezera raslo je sočno voće koje on, iako jako gladan, nikako nije mogao dohvati. Isto tako, nad glavom mu je bila velika stijena te je stalno bio u strahu da će mu pasti na glavu.

Frazem Tantalove muke označava velike muke, pogotovo one izazvane blizinom željenoga cilja, ali opet bez mogućnosti da se taj cilj ostvari. Za životnu situaciju koja je bila naporna i teška, kažemo to su bile Tantalove muke.

AHILLOVA PETA

Dok je Ahil bio beba, majka Tetida uronila ga je cijeloga u podzemnu rijeku Stiks čime ga je učinila neranjivim, osim u desnu petu za koju ga je držala. Njegova slaba točka bila je peta.

Ahilova peta je frazem koji se koristi za nečiju slabu ili ranjivu točku.

Mounia Bendaoud, Lille

Obilježili smo... DAN OČEVA

Za Dane hrvatskog jezika smo proučavali riječi pa smo saznali da francuska riječ cravatte dolazi od hrvatske riječi kravata. Čuli smo i bila nam je zanimljiva priča iz povijesti koja o tome govori. Od papira smo napravili kravate.

Učiteljica je rekla „Psst! Čuvajmo tu tajnu do Dana očeva, 18.06.“

Učenici iz Lyona

Obilježili smo...

USKRS

📍 Pariz

Ove godine, proljetni praznici na područje Pariza stigli su nekoliko tjedana nakon samog Uskrsa. Pa su tako učenici, iako u školi, proveli Veliku Subotu na lijep način. Radili su šarene čestitke za njihove obitelji, pričali o njihovim običajima i na kraju se počastili slatkim čokoladnim jajima. Bilo je zabavno i simpatično!

Obilježili smo...

USKRS

📍 Nica

Vrijedni i uporni učenici hrvatske nastave u Nici. Pravo je zadovoljstvo s njima raditi. Elena, Adria, Katarina, Thibault, Rosanna, Nastassia, Yvan, Nina, Laura i Mila, a ponekad nam se pridruži i Tia.

Obilježili smo...

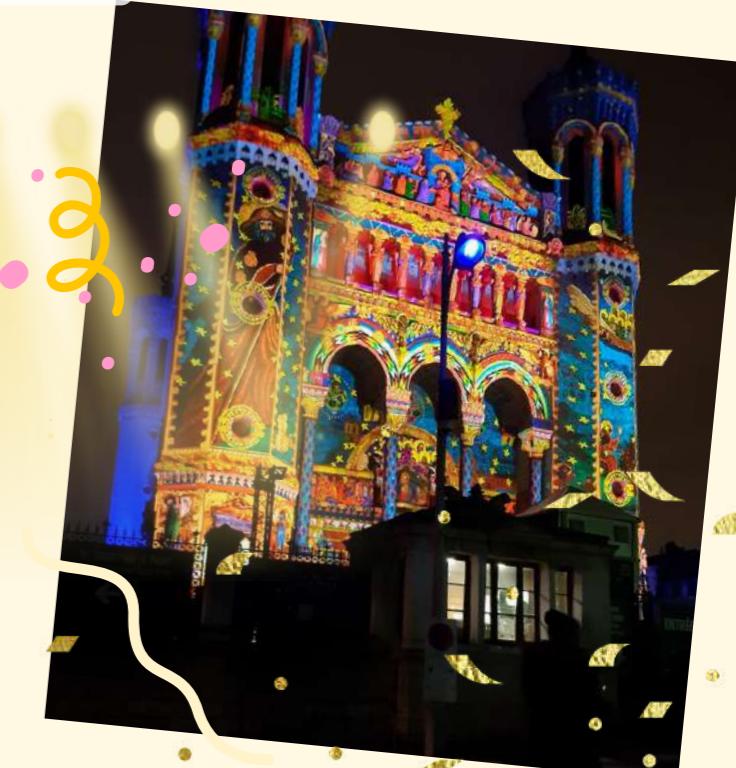
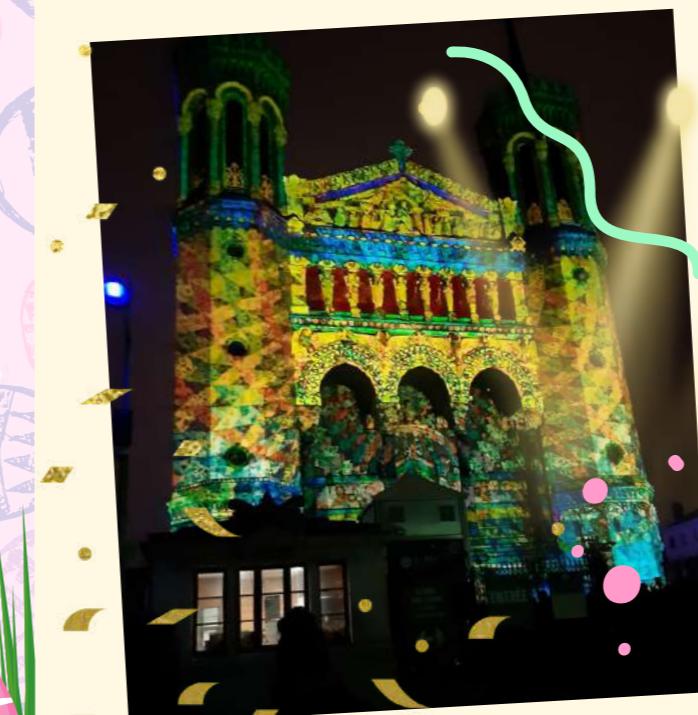
USKRS Lille

Obilježili smo...

FÊTE DES LUMIÈRES

U Lyonu se svake godine održava manifestacija Fête des Lumières. Tom se prigodom na različitim mjestima u gradu svjetlosnim efektima uljepšavaju fasade crkve, mostova, cijeli grad bude raspjevan, glazba se čuje na svakom koraku.

Obilježili smo...

DAN PLANETA ZEMLJE

Ove godine, Dan planeta Zemlje obilježili smo na malo drugačiji način. Učenici u Parizu učili su o biljkama i dijelovima biljke. Kako posaditi biljku, što za nas znače biljke, mogu li se biljke jesti i ako da, koje? Odgovore na sva ta pitanja učenici su našli proučavanjem knjiga, promatranjem raznih slika i skica da bi na kraju i oni sami napravili plakate na kojima su to predstavili. Bili su jako marljivi i uspješni, što dokazuju i fotografije.

Olivia Beljan-Grancaric, Luna Turković, Valentina Turković

Iskra Budulica, Eva Sautier-Mimica, Alexandre Rouzhkosh

Clara Pujal, Livia Jurjevic, Elena Jurjevic, Ana Roncevic

Zaštićene životinje u Republici Hrvatskoj

U sklopu Dana planeta Zemlje, nastavili smo upoznavati naš planet pa su učenici u Parizu nakon sata o biljkama, učili nešto o životinjama. I to ne bilo kojim, već zaštićenim vrstama životinja na području Republike Hrvatske. Naša je Hrvatska veoma raznolika i životinjskih vrsta ima jako puno. Puno njih je zaštićeno i svi se nadamo da će to pomoći da njihova budućnost bude bolja.

Za to vrijeme, naši su marljivi učenici sastavili kartu Hrvatske

I zatim našli staništa zaštićenih životinja. Bravo!

Obilježili smo... EURO U HRVATSKOJ

Od 1. siječnja 2023. hrvatsku kunu je zamijenio hrvatski euro. Učenici iz Lyona, Nice i Chamberya su imali priliku vidjeti kovanice i saznati što se na njima nalazi. Na slici učenice Adria i Elena Žižić iz Nice proučavaju kovanice hrvatskog eura.

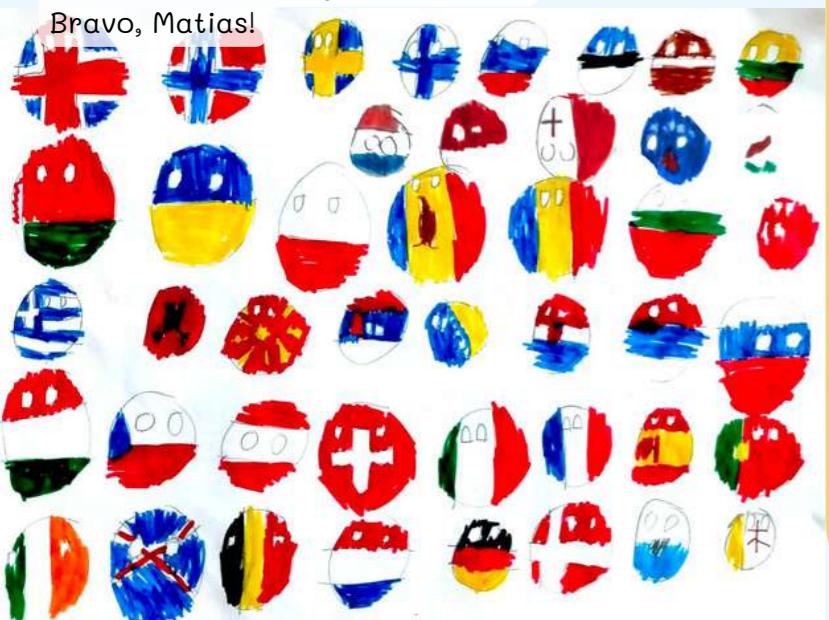
U nedjelju navečer sam bila u školi Mache u Lyonu. Organizirana je bila večer posvećena 10-godišnjici primanja Hrvatske u EU. Saznala sam više o Erasmusu i naučila nešto novo o Hrvatskoj, čula predavanje o kovanicama eura. Kako je predavanje bilo u srijedu navečer, samo Matias i ja smo mogli doći. Na kraju izlaganja je bio mali kviz na kojem smo Matias i ja sudjelovali i naučili još više o Hrvatskoj. Bilo mi je vrlo zanimljivo.

Leona Marković, Lyon

Obilježili smo Dan Europe 9. svibnja, saznali tko je bio Robert Shuman.

Matias Abramović, učenik 2. razreda osnovne škole je na originalan način nacrtao zastave europskih zemalja. Matias je jako znatiželjan, voli čitati i poznaje države i gradove ne samo u Europi, nego i u svijetu.

Bravo, Matias!

U Lyonu je 23. veljače 2023. organizirana večer posvećena Hrvatskoj, 10. godišnjici od primanja Hrvatske u EU, a od ove godine i u euro i Shengen zonu. Hrvatska je od 1.01.2023. svoju kunu zamjenila hrvatskim eurom. *Maison des Europeen Lyon/Europe Direct Lyon Metropole* su za tu prigodu pozvali učenike hrvatske nastave u Lyonu da prisustvuju svečanosti.

Leona Marković i Matias Abramović sudjeluju u Kvizu o Hrvatskoj

Puno toga smo znali, a nešto novo smo i naučili

SPORT

PROJEKT: SPORT I IGRE

Već više od dvadeset godina, svake godine, grad Lyon organizira Konzularne svečanosti u partnerstvu s konzularnim vlastima. Popularan događaj koji slavi internacionalnost Lyona, kroz raznolikost i dinamiku konzulata i stranih udruga prisutnih u tom gradu.

Igre i sportovi diljem svijeta bit će tema ovih Konzularnih svečanosti.

Vikend razmjene, druženja, otkrića, konzularne svečanosti svake godine privlače brojne posjetitelje (više od 23 000 2022. godine).

Jedinstven u Francuskoj, ovaj se događaj temelji posebno na angažmanu zbora u Lyonu, jednog od najvećih u Francuskoj s gotovo 70 predstavnika država.

U skladu s domaćinstvom sportskih događanja organiziranih u okviru velikih međunarodnih događaja u Lyonu 2023. i 2024. (svjetski kup u ragbiju 2023. te Olimpijske i Paraolimpijske igre 2024.), Konzularne svečanosti ove godine odaju počast igrama i sportu u svijetu. Kroz raznolikost sportskih disciplina i prakse, ova tema prekrasno ilustrira bogatstvo i jedinstvenost tradicija i kultura svijeta, ali i vrijednosti koje pokreću Konzularne svečanosti: znatiželja, dijeljenje, poštovanje...

3. i 4. lipnja na Trgu Bellecourt (Place Bellecourt) posjetiteljima su ponuđene brojne sportske i zabavne manifestacije i inicijacije. Na poziv Udruge Hrvata i prijatelja Hrvatske iz regije Auvergne Rhone-Alpes rado smo se odazvali. Predstavnica Udruge, gospođa Elvira Jerković – Peyraud nas je posjetila i vidjela u „zahuktalim“ pripremama. Dočekala su je vesela lica učenika uz mnoštvo isprintanih slika sportaša različitih disciplina koji su bili razbacani po stolovima. Dječoj znatiželji nije bilo kraja.

Alix Bourre, 5. razred, Leona Marković, 1. razred srednje škole i Maxime Marković, 6. razred

Gospođa Elvira Jerković - Peyraud s učenicima u Lyonu

Upoznali smo se s pojmovima konzulat, veleposlanstvo, njihovom ulogom u stranim zemljama. Također smo saznali i što je udruga, kakvog karaktera može biti i čemu služi. Gospođa Elvira nam je bolje objasnila ulogu gore navedene udruge Hrvata i prijatelja Hrvatske, a mi smo naučili i nazive drugih sportova, imenovali sportaše i sportašice različitih disciplina.

Uspjeh hrvatskih sportaša i sportašica prikazali smo na razigran način kroz plakate koje smo za ovu priliku pripremili. Najmlađi su bojali, crtali, malo stariji pisali, lijepili. Svaki učenik je sudjelovao u projektu.

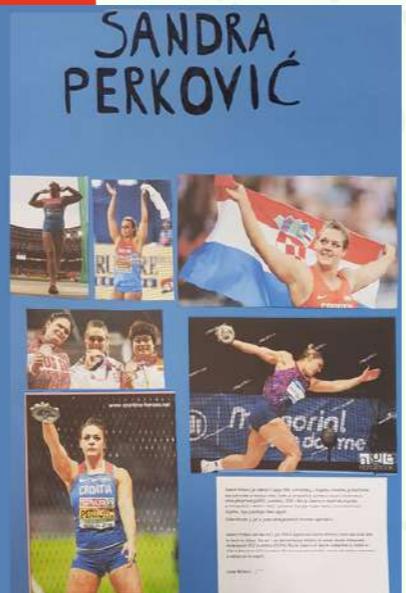
Učiteljica Dragana Antonijević s učenicima

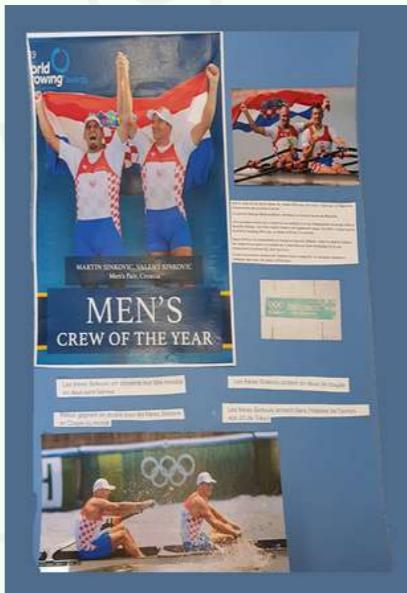
Učiteljica Dragana Antonijević s učenicima

Učiteljica Dragana Antonijević s učenicima

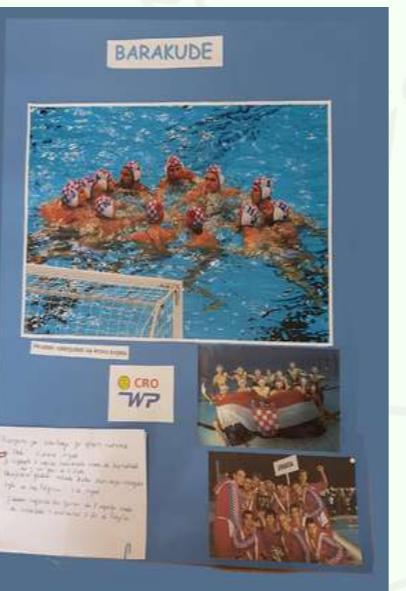
Leona Marković, 1. razred

Matej Domić, 9. razred i srednje škole Matias Abramović, 2. razred

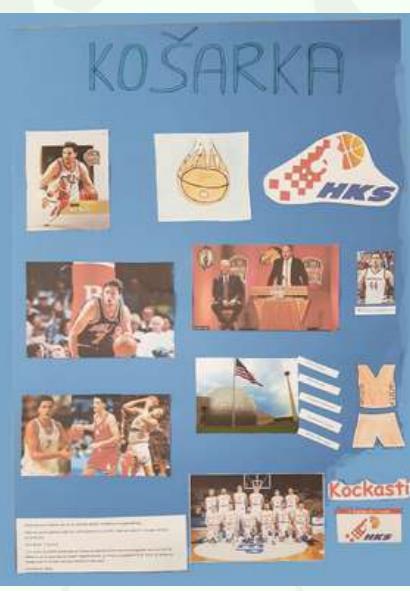
Leona Marković 1. razred i Tea Gudelj, 2. razred

Eva Fernandez Gabelica, 5. r. i Nedim Karo, 4. r.

Ana Domić, 9. razred i Katarina Domić, 1. razred

Alix Bourre, 7. razred

Ana Domić, 9. razred i Lino Domić, 4. razred

Victoria Fernandez Gabelica, 5. razred

Victoria Fernandez Gabelica, 5. razred

Eva Fernandez
Gabelica, 5.
razred i Nedim
Karo, 4. razred

Matej Domić, 9.
razred i Matias
Abramović, 2. razred

Ana Domić,
9. razred

NOGOMETNI TURNIR U LYONU

U Lyonu je 1.04. organiziran Nogometni turnir na kojem su sudjelovali veterani i seniori, Hrvati iz Nice, Pariza, Lyona i Geneve. Za tu priliku došli smo i navijali, a nakon turnira smo se uz pjesmu pridružili našim nogometmašima. I našeg Mateja, učenika 9. razreda koji pohađa hrvatsku nastavu u Lyonu i u slobodno vrijeme trenira nogomet su pozvali kao mladu nadu. Matias, Eva i Victoria su pratili situaciju na terenu, a i malo se poigrali loptom. I Alix, učenica 7. razreda također koja pohađa HN iz Lyona je stigla, a i učiteljica se pridružila veselom događaju i lijepom druženju.

nogometna ekipa iz Nice, Lyona, Pariza i Geneve

Svjetsko prvenstvu u nogometu, Dakar 2022.
Gledao sam sve utakmice. Baš je bilo napeto na kraju, ali sam sretan jer je Hrvatska uspjela osvojiti 3. mjesto. Moj najdraži igrač je Luka Modrić. Kad su naši pobijedili i zauzeli 3. mjesto, bio sam jako sretan i ponosan što sam Hrvat. Stavio sam zastavu na balkon i nosio sam hrvatsku majicu vani i u školi.

Bravo Vatreni i živjela Hrvatska!

Maxim Marković, Lyon

Eva, Victoria i Matias - Lyon, 1.04.

sport

INTERVJU: VATERPOLIST

Naša zemlja nije velika, ali njome ćemo se uvijek dići gdjegod bili, živjeli i stvarali. Ono čime se osobito ponosimo su sportski uspjesi naših sportaša. Iz redova hrvatskih sportskih klubova iznjedrila su mnoga poznata imena poznata diljem Europe i šire. Njihovu kvalitetu prepoznali su inozemni klubovi, pa tako i francuski, bilo nogometni, rukometni ili vaterpolski. Naših vaterpolista je oduvijek bilo u Francuskoj, ali poglavito ove godine, sve vrvi njima i njihovim vratolomljima. Da je to zaista tako, potvrđuje nam činjenica da u Tourcoingu, klubu i gradu na sjeveru Francuske, igra pet naših Hrvata. Kako i naš učenik hrvatske nastave u Lille trenira vaterpolo, u dogovoru sa svojom profesoricom, odlučio je jednog od njih intervjuirati. Odluka je pala na Marina Dašića koji je srca rada prihvatio izazov i odgovorio na Florianova pitanja. Marine, hvala ti!

Intervju s Marinom Dašićem koji osim što je uspješan sportaš vrijedno uči francuski, u kojem mu nedostaju – padeži!

1. Otkada se baviš vaterpolom?

Počeo sam plivati s pet godina, a sa sedam igrati vaterpolo.

2. Tko je prvi uočio tvoj talent?

Moram priznati da se ne sjećam zato jer sam u početku igrao u više kategorija. Jedan od prvih trenera bio mi je Vjeko Kobeščak (to su bili njegovi trenerski početci).

3. Kako si usklađivao sportske obveze sa školom?

Bez roditelja i njihove vožnje na treninge, pogotovo u večernjim satima nakon škole, najvjerojatnije ne bih bio tu gdje sam sad. Ujutro sam obično išao tramvajem, a navečer me tata čekao i vozio. Što se tiče učenja, išlo je jer se moralo učiti.

4. U kojim si klubovima igrao?

Mladost, University of Southern California, zatim opet Mladost i od ove godine Tourcoing.

5. Koliko puta tjedno treniraš?

10 puta tjedno u bazenu i 3-4 puta u teretani.

Naravno, broj treninga ovisi o rasporedu utakmicama u prvenstvu.

6. Kako tvoja obitelj gleda na tvoj životni put i sportske uspjehe?

Mislim da su ponosni zato jer sam odabrao teži put, otisao sam u Ameriku da bih se vratio i sad opet igram na najvišoj razini.

7. Kako se osjećaš prije važnih utakmica?

Uvijek imam tremu i to je dobar znak. Dan kad ne budem imao više tremu to će biti znak da prestanem igrati. Jedan veliki trener Mladosti, Ozren Bonačić je rekao da igrač bez treme nije pravi igrač.

8. Imaš li neki ritual koji činiš prije utakmice velikog značaja?

A imam neke, ali ništa sad spektakularno. Volim uvijek isto jelo pojesti na dan utakmice.

9. Koji ti je bio najveći trenutak u karijeri?

Ne znam mogu li baš izdvojiti samo jedan...viceprvak svijeta, prvak Amerike, dupla kruna Kupa Hrvatske, tu ću stati ha-ha-ha.

10. Nedostaje li ti Hrvatska i Zagreb?

Uvijek mi nedostaje i definitivno ću živjeti u Zagrebu kojem ću se vratiti u jednom trenutku.

11. Gdje bi jednoga dana volio živjeti?

Na relaciji Zagreb – Split.

MINI INFO

Datum i mjesto rođenja:

3. travnja 1998. u Zagrebu.

Obitelj:

mama Anita, tata Branimir, seke Ana i Jelena.

Hobi:

kuhanje, uživanje na brodu i u moru.

Vaterpolistički uzor:

Volim reći da uvijek od nekog nešto mogu naučiti, ali jedan od najdražih kojeg volim gledati je Mađar Denes Varga.

Omljena hrana i piće:

salata od hobotnice, a piće ne znam koje bih izdvojio.

Mjesto iz snova:

na moju sreću nije iz snova, uvala Prapatna na otoku Hvaru.

Chiara Meden, Lille

HRVATSKA I FRANCUSKA ŠKOLA: sličnosti i razlike

Naši učenici ove su godine ostvarili suradnju s jednom hrvatskom osnovnom školom, OŠ Rudeš. Cilj je bio upoznati sustav hrvatskog školovanja, usporediti ga s onim u Francuskoj, a isto tako, učenicima u Hrvatskoj prenijeti informacije o francuskom školstvu. Učenici su se dopisivali preko pisama i poslali si video snimke u kojima predstavljaju svoju školu. Tko bi pomislio da postoji toliko razlika između škole u Hrvatskoj i Francuskoj? Pogledajte i sami.

Moja škola u Francuskoj

Ja idem u šesti razred. U Francuskoj je to college. Sljedeće godine ću biti u 5. razredu kako to Francuzi kažu, a to odgovara 7. razredu u školi u Hrvatskoj. Reći ćete: Kako to, zar računanje razreda u Francuskoj ide tako unazad? Ne, nemojte misliti, nisam ja onaj Antuntun koji posao svaki na svoj način radi pa možda mislite da i razrede u školi naopako računam. Zato ću vam objasniti kako je to ovdje u Francuskoj. U tome će mi pomoći malo moja sestra i učiteljica.

OSNOVNA ŠKOLA U FRANCUSKOJ TRAJE 5 GODINA I ZOVE SE ÉCOLE ELEMENTAIRE.

CP Classe préparatoire	1. razred
CE1 Classe élémentaire 1	2. razred
CE2 Classe élémentaire 2	3. razred
CM1 Cours moyen 1	4. razred
CM2 Cours moyen 2	5. razred

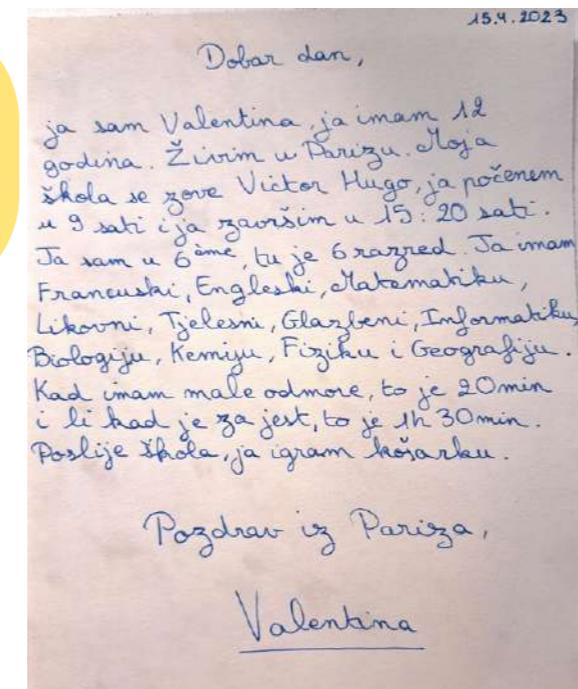
ZATIM MIJENJAMO ŠKOLU I IDEMO U COLLEGE, A TO SU U HRVATSKOJ VIŠI RAZREDI OSNOVNE ŠKOLE.

6ème (šesti)	6. razred
5ème (peti)	7. razred
4ème (četvrti)	8. razred
3ème (treći)	9. razred

POSLIJE COLLEGEA... E, TO ĆE VAM OBJASNITI MOJA SESTRA JER JE ONA U LYCEE ŠTO ODGOVARA SREDNJOJ ŠKOLI U HRVATSKOJ.

Seconde (2nd)	1. razred srednje škole
Premier (1er)	2. razred srednje škole
Terminal (Ter)	3. razred srednje škole

Maxime Marković i Leona Marković, Lyon

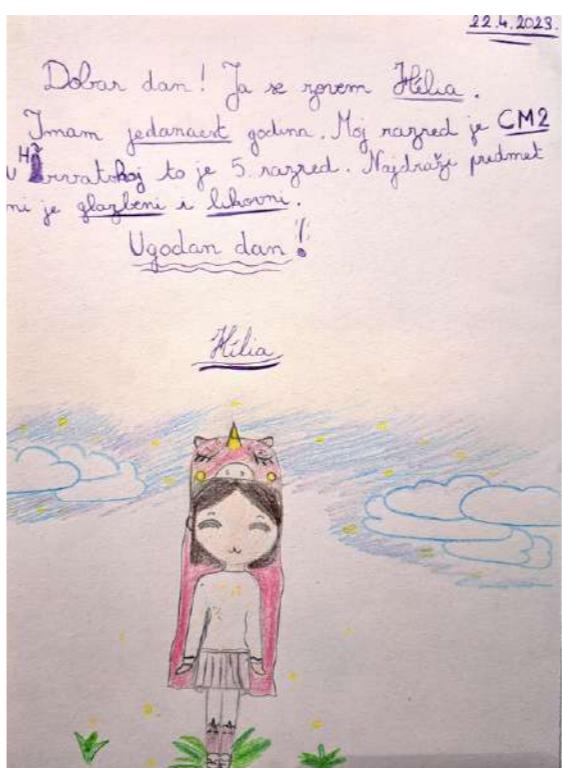

Ja sam u srednjoj školi, u Francuskoj se to zove lycee. Ovako izgleda moj dnevni ritam: Svako jutro ustajem u 6 sati kako bih se pripremila za školu. Škola mi nije blizu pa moram ići tramvajem. Iz kuće izlazim u 7 sati jer nastava počinje u 8 sati. Školski sat traje 55 minuta, a onda imamo 5 minuta za promjenu učionice. Završavam najkasnije u 17h15. Ujutro imam 4 ili 5 školskih sati, a onda pauzu za ručak. Ručam u školskoj kantini. Poslije podne, iza ručka, nastavljam s nastavom. Imam 3 ili 4 školska sata poslije podne, ovisno o danu i rasporedu. Kući dođem u 18h, nekad i ranije. Malo se odmorim, a onda moram raditi zadaću za sljedeći dan pa mi ne ostaje vremena za odmor i druženje. Kad imam vremena, volim gledati serije na TV. Odlična sam učenica, iako ne volim baš ići u školu, ali znam da moram jer je škola jako važna kako bih mogla odabrati zanimanje koje volim. Jako se volim družiti se s prijateljima iz škole. E, da, zaboravila sam. Prosjek mojih ocjena u školi je 16/20 što je odličan rezultat. O ocjenama i ocjenjivanju u francuskoj školi će vam netko drugi pisati i objasniti.

Leona Marković, Lyon

Ove godine završavam osnovnu školu, 5. razred. U Francuskoj osnovna škola traje 5 godina. Sljedeće godine ću biti u college, u drugoj školi. Tamo ću provesti 4 godine. Nastavu ćemo početi tjedan dana ranije nego obično kako bismo bolje upoznali školsku zgradu i učionice jer ćemo svaki sat mijenjati učionicu. Do sada sam imala samo jednu učiteljicu i profesora talijanskog jezika, a sljedeće godine ću imati puno profesora, za svaki predmet po jednog. Radujem se novoj školi i jer ću tamo moći ići na gimnastiku što ću odabrati za slobodnu aktivnost.

Adria Žižić, Niša

Bok, zavrem ne Olivia. Živim u Parizu u Vincennes. Imam 13 godina i učim sedmen razred. Svakog dan počinjem u 8 sati i završim u 16h30 i među put u 15h30. Moji jutarnji odmor traje 15 minuta, od 9h55 do 10h10. Poslije 2 ure imamo ručak i traje 1h30 ili 2h30. Poslije 2 ure imamo odmor koji traje isto 15 minuta i poslije toga imamo 1 ure i govorimo. Ukupno imam 14 predmeta:

- 1 - Francuski
- 2 - Engleski
- 3 - Matematika
- 4 - Likovni
- 5 - Glazbeni
- 6 - Informatika
- 7 - Biologija
- 8 - Kemija
- 9 - Fizika
- 10 - Španjolski jezik
- 11 - Latinski jezik
- 12 - Tjelesni
- 13 - Pisanje
- 14 - Društvo

dobar dan! ja se zovem Tatjana
imam 6 godina moj razred je cp - najdraži predmet mu je glazbeni tjelesni
ugodan dan! Tatjana.

Tetražujemo Hrvatsku i svijet

Čabar

U Gorskom kotaru se nalazi mjesto koje se zove Čabar. Blizu Čabara imamo kuću u koju idemo na ljetne praznike. Gorski kotar je regija gdje ima puno planina, šume, rijeka i jezera. Zimi pada snijeg i tako je hladno. Obožavam biti u šumi, brati voće od kojeg pečem džem. Berem i gljive koje kuham. Volim hodati po šumi i gledati životinje. Kad idemo kupiti hranu, moramo ići u Delnice ili u Rijeku.

Françoise Sagaert, Lille

Gorski kotar

Moja baka i djed su imali malu kuću u šumi u Požarnici. Požarnica se nalazi u Gorskom kotaru. Kad je moj djed bio malo živio je u toj kući, a sad je to naša vikendica. Još uvijek na drugim kućama možemo vidjeti tragove koje je ostavio rat. Tamo je bio drugi život, ali jednostavan život među drvećem i prirodom. Po noći može vas probuditi životinsko glasanje. Ponekad možete i medvjeda sresti na putu, a ako ostavite papuče vani ispred kuće može ih ukrasti. Šuma je za mene bila igralište. U šumu smo išli po drva za ogrjev. Brali smo gljive za ručak. Po šumi smo se uvijek šetali sa štapovima kao i djevojčica Heidi. Ja sam se divila dedi zato jer se on dobro snalazio u prirodi pomoću mahovine na drveću. Biti tamo to je bilo kao putovanje kroz vrijeme. Morali smo ići po vodu na izvor, a tuširali smo se u vanjskom tušu koji je napravio moj djed. Napravio je i ljljačku za mene i moju sestru. Moj je djed bio jako vrijedan. Navečer nakon što bismo povečerali ukusno meso u saftu, igrali smo se pajceka. Puno smo se smijali, to su za mene bile najljepše večeri. Kad sam bila mala nisam dobro pričala hrvatski, ali ja sam se s bakom i dedom razumjela pogledom i srcem. Lijepo je živjeti u Gorskom kotaru.

Emma Willems, Lille

Ugljan

Otok gdje moja obitelj živi zove se Ugljan. Ugljan je otok koji se nalazi nasuprot Zadru. Na Ugljanu ima puno sela, a najveće od svih sela je Preko. Tamo žive moja strina i sestrične. U Preku se nalazi pješčana plaža Jaz. To je mjesto gdje se obitelj i djeca druže i zabavljaju cijeli dan. Na Ugljanu ima brojnih kapelica koje su sagrađene u 11., 12. i 13. stoljeću, a u mjestu Ugljanu ima spomenika iz rane antike kao što je villa rustica i mlin za preradu ulja te samostan sv. Jerolima sagrađen 1430. godine. Volim plažu, šetnje, povijest i svoju obitelj. To je razlog zašto svaki put uživam biti na Ugljanu. Po meni je proljeće najbolje godišnje doba za šetnju, a ljeto za kupanje. Zapravo, svako godišnje doba je zanimljivo na Ugljanu.

Marianne Sikirić, Lille

Bukovac

Nada je moja svekra. Ona je iz Hrvatske. Kad je bila malá ona je živjela u Bukovcu. Bukovac se nalazi blizu Jaske. Nadina mama, stara baka živi u Bukovcu u kući pokraj šume na planini zato možemo vidjeti medvjede, risove, ptice, ježeve, zečeve i tako dalje. Kuća ima dva dijela: kuhinja i soba su na jednom kraju, a bakina soba, blagovaonica i kupaonica na drugom kraju kuće. Kuća ima vrt s voćem i povrćem. Ima i bunar s izvorskom vodom i vinograd. Baka svake godine radi vino od svojeg grožđa. Škola, crkva, groblje, gradska vijećnica, trgovine, bazen s termalnom vodom se nalaze u Svetoj Jani.

Emilie Zrinščak, Saint Amand

Rim

Ja sam bila jedan tjedan u Rimu s tetom, sestričnom i naravno s tatom i mamom. Išli smo u amfiteatar i bilo je puno ljudi. Poslije smo bili u forumu, a poslije u Palatinu: to je kao jedan veeeliki park, ima puno drva, cvijeća i neke klupe. Poslije smo jeli pizze pokraj amfiteatra i mali sendvič. Drugi dan trebali smo ići na autobus, ali kad smo ujutro izašli iz hotela, autobus je već bio gore, dakle, trebali smo brzo trčati da ne ode bez nas! Na kraju, uspjeli smo ući i otišli smo u Vatikan. Bili smo u muzeju u Vatikanu i poslije u bazilici svetog Petra gdje smo se penjali skroz do gore. Pogled je bio predivan. Navečer smo jeli u restoranu i jela sam najbolji tiramisu na svijetu! Kad je prvi tjedan prošao, putovali smo za Zadar, gdje smo isto ostali jedan tjedan. Onda smo bili s obitelji i poslije toga smo se svi vratili kod nas i sada moramo napraviti zadaću za školu! Dobro, na sreću, nemam puno.

Olivia Beljan-Grancaric, Pariz

Malta

Išla sam na Maltu s mamom i tatom, u grad Vallettu. Išli smo na Gozo, jedan otok. Taxi nas je doveo do restorana pokraj mora, vidjeli smo meduze i ribice. Kad smo bili u restoranu, pala mi je vilica u more. Poslije nas je taxi doveo do jednog malog broda. Onda smo putovali malim brodom pa smo vidjeli koralje i rekao nam je čovjek da je more tu jako duboko. Imali smo hotel s bazenom koji je imao mozaik na dnu. Mozaik je na jednom djelu bio potrgan pa sam se porezala na to. Bilo je zabavno i lijepo na Malti!

Iskra Budulica, Pariz

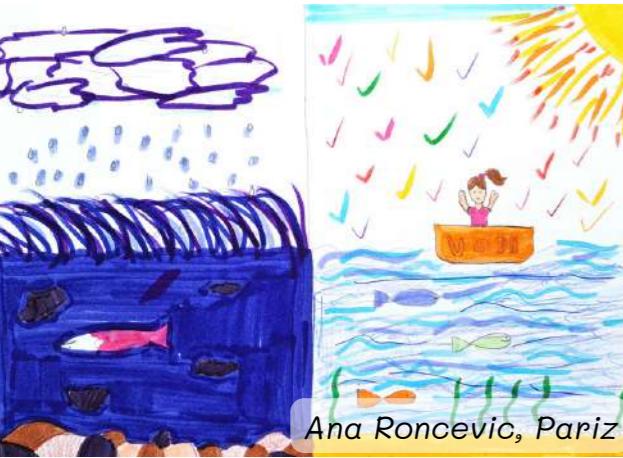
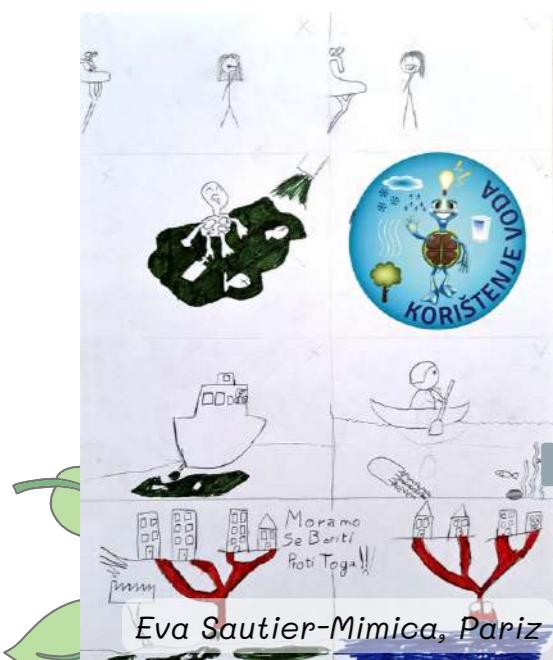
Našla se tu i mistična legenda o postanku hrvatskog Nacionalnog parka Risnjak. Posjetivši Risnjak, naša učenica bila je očarana ovom bajkovitom legendom. Pročitajte i naravno, posjetite Risnjak kad ste u Hrvatskoj. Tko zna koga ćeće tamo sresti...

Legenda o planini Risnjaku

Kad su se ljudi počeli nastanjavati u regiji, vile su oduvijek bile vidjene. Zvale su se Goranke i živjele su u prekrasnoj dolini. Vile su se voljele penjati na planinu. S vrha su vidjele selo Srebrna Vrata. Prema legendi, prava ljubav trebala je stići preko Srebrnih Vrata. Čovjek se trebao zaljubiti u vilu, ali vile se nisu smjele zaljubiti u čovjeka. Tijekom nekog vremena u regiji su se ljudi u potpunosti nastanili te joj dali ime Gorski Kotar. Muškarci su se zvali Gorani dok su se žene zvali Goranke. Jedan mladi pastir je vodio svoje stado prema Srebrnim Vratima. Jednog dana približio se stijeni te je vidojednu vilu koja je plakala s oblacima, zaljubili su se na prvi pogled. No, glavna vila je sve vidjela te je odlučila kazniti mladu vilu. Preobrazila ju je u divlju životinju. Mlada je vila postala ris. Izgubila je svoje magične moći i više nikoga nije mogla voljeti. Bila je prognana u šumu. Nakon toga mladić je bio očajan i također se preobrazio u risa i slijedio svoju ljubav. Medvjedi, vukovi i ostale životinje nisu im htjele prići. Za sjećanje na njihovu vječnu ljubav, ljudi su planinu nazvali Risnjak. Danas je na Risnjaku teško vidjeti risa kao što je teško pronaći pravu ljubav.

Hélène Miquel, Beauvais

LIKOVNO -

LITERARNI MOZAIK

Moći idealni zimski praznici

Išao bih na skijanje s obitelji za Božić. Skijali bismo se, grudali i sanjkali. Za novu godinu vratio bih se u Francusku u Pariz s obitelji. Jeli bismo zajedno, plesali, pjevali i malo svega. Jeli bismo torte i bombone. Na kraju bismo igrali igrice svi zajedno jer mi je to smiješno.

Sasha Lovka, Pariz

Išla bih na skijanje jer nikad nisam išla i željela bih otići. Putovala bih autom i željela bih spavati u kolibi s prijateljima. Htjela bih imati slobodnog vremena za čitanje, ali isto za ići u selo prošetati se i ići u shopping. Željela bih za Božić da obitelj dođe u kolibu. Za Novu godinu napravila bih feštu s prijateljicama.

Andjela Drenski, Pariz

Išla bih negdje. Kad ostajem u Pantinu ne izgleda kao da su praznici. Stalno mislim da moram još raditi... Za ove praznike željela bih ići u Rochefort kod prijatelja. I uvijek želim ići u Hrvatsku, na svakim praznicima. Putovala bih u Japan, ali bolje je da idemo na proljeće. Putovala bih i u neko selo u Francuskoj sa ljetnim kampom da dobivam plaću na godišnjem odmoru.

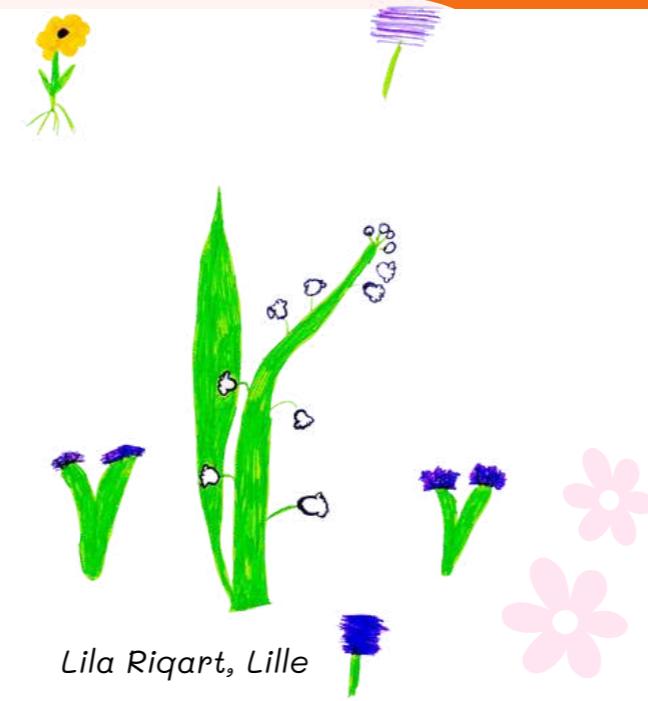
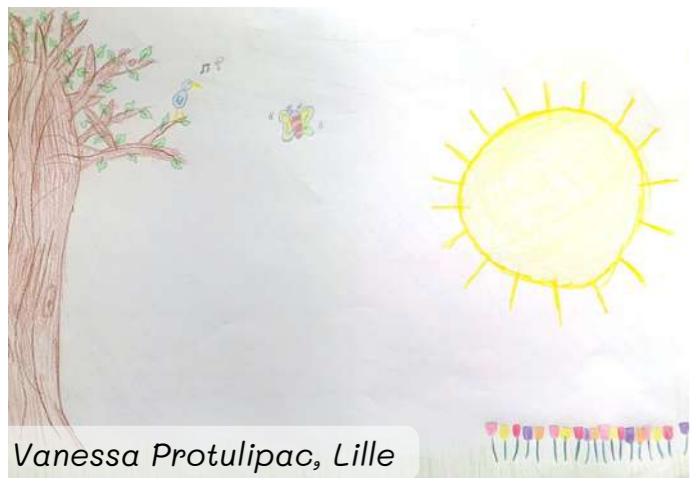
Ana Huré, Pariz

Tijekom zimskih praznika, ja bih išla u Hrvatsku. Tamo bih se družila s obitelji i igrala bih se s tinejdžerima i prije Božića bismo išli na koncert. Išla bih na misu i na dan Božića bih se šetala u gradu s društvom. Poslije bih putovala do Portugala gdje bih se družila s prijateljicom i svojim roditeljima i obitelji. Tamo bismo večerali s bakom za Novu godinu i popričali s njom. Onda bismo išli na trg i u blizini trga na feštu (doček).

Antea Drenski, Pariz

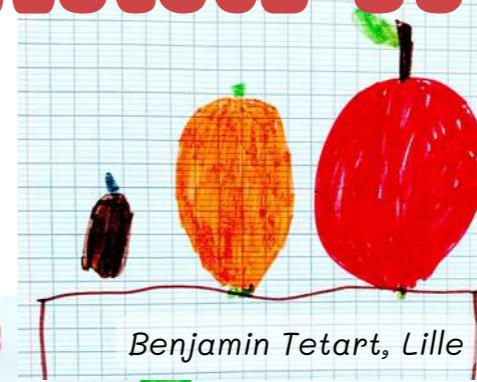

LIKOVNO -

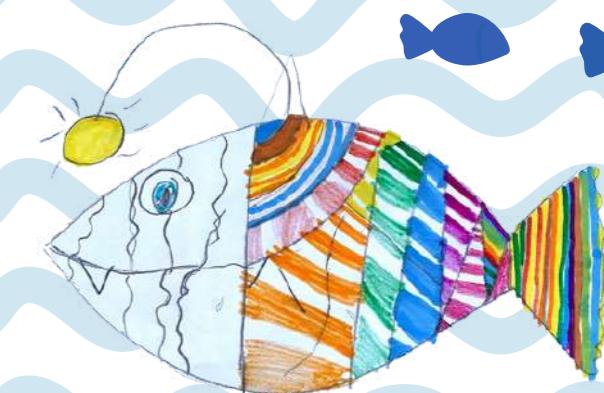

Milija Jovanović, Lille

LITERARNI MOZAIK

Chiara Meden, Lille

Chiara Meden, Lille

LIKOVNO - LITERARNI MOZAIK

Njih Posebno volimo!

Moji baka i deda

Imam dvije bake i jednog dedu. Baka i deda žive u malom selu blizu Ozlja koje se zove Police Pirišće. Moja baka se zove Ana. Ima plave oči i smeđu kratku kosu. Moj deda se zove Zvonko. Ima sijedu kosu i smeđe oči. Moja druga baka živi u Vivodinu kraj Vrškovača. Ona ima smeđe oči i crnu kratku kosu. Zove se Marica. Puno ih sve volim.

Leona i Maxim Marković, Lyon

Moja baka

Moja baka je najbolja. Puno vremena posvećuje mojoj rođici i meni. Često nas vodi u šoping. Voli s nama šetati. Kad sam imala 10 godina, moja baka mi je poklonila knjigu u kojoj je napisala posvetu. Poklonila mi je i prsten koji stalno nosim. Kad god pogledam u prsten, pomislim na moju baku i posebna toplina me obuzme. Svaki dan moja baka kuha ukusna jela za nas i dolazi po mene u školu. Puno volim moju baku. Ona mi je sve u životu!

Elena Žižić, Nica

Mojoj baci je danas rođendan pa baš zato želim ovaj sastav napisati za nju. Želim joj reći da je puno volim. Želim joj da bude sretna i da bude zdrava. Moja baka najbolje kuha. Volim bakine punjene paprike, lazanje, tarte s jagodama. Moja baka je radila u pekari u kojoj su pravili galette des rois (kraljevske pogače). Baka mi je poklonila figuru iz pogače koju čuvam. Volim kad sam s mojom bakom i volim puno s njom igrati Uno.

Adria Žižić, Nica

Moj tata

Moj tata se zove Mario. Ima 44 godine. Ima smeđu kosu i smeđe oči. Visok je. On radi u građevini u istom poduzeću u kojem je radio moj dida. Volim s tatom igrati tenis i igru Trivial Pursuit. Subotom mene i moju sestru tata vozi u hrvatsku školu. On pravi odlične hamburgere. Puno volim moga tatu. Moj tata je Super Mario!

Adria Žižić, Nica

Moja baka

Moja baka je najbolja. Puno vremena posvećuje mojoj rođici i meni. Često nas vodi u šoping. Voli s nama šetati. Kad sam imala 10 godina, moja baka mi je poklonila knjigu u kojoj je napisala posvetu. Poklonila mi je i prsten koji stalno nosim. Kad god pogledam u prsten, pomislim na moju baku i posebna toplina me obuzme. Svaki dan moja baka kuha ukusna jela za nas i dolazi po mene u školu. Puno volim moju baku. Ona mi je sve u životu!

Elena Žižić, Nica

Moj dida

Kad me moj djed pogleda, osjetim u njegovu pogledu da je u životu puno radio. Moj djed je pravi skladatelj, sam izmišlja tekstove za pjesme i uvijek nas nasmijava svojim veselim stihovima. On jako voli raditi u vrtu. Voli zalijevati, saditi pomidore i tikve. Navija za hrvatsku nogometnu reprezentaciju. Kad ne igraju dobro, on se ljuti. Moja sestra i ja idemo svako ljeto u Vodice s bakom i didom. Najljepše mi je kad svi zajedno šetamo po Vodicama i kad idemo na sladoled. Moj did je najbolji djed na svijetu.

Elena Žižić, Nica

Moja mama

Moja mama se zove Leatitia. Ima smeđe oči i kosu malo smeđe, malo crne boje. Ona voli gledati serije, a voli se i igrati sa mnom. Ne voli puno svoj posao. Volim ići u šoping s mamom. Moja mama je puno dobra, ali se nekad i naljuti. Voli gledati sport, ali se ona ne bavi sportom. S mamom i tatom često otputujemo negdje kad imamo praznike.

Adria Žižić, Nica

ZANIMLJIVOSTI MOBITELI - DA ILI NE?

U jednom selu u Indiji, gradonačelnik je odlučio potaknuti stanovnike da isključe svaki dan sve svoje elektroničke uređaje na sat i pol vremena (od 19h do 20h30) kako bi bili podalje od ekrana.

U 19 sati svaki dan su zvonila zvona u crkvi kao podsjetnik.

Nepridržavanje ove odluke se novčano kažnjavalо (do 12 000 evr).

PITALI SU ODRASLE I DJECU ŠTO MISLE O TOME.

Odrasli su odgovorili da su postali smireniji na poslu i u kući sa svojom obitelji. Mnogi su rekli da su se osjećali odmornima.

Nekoliko učenika koji su bili intervjuirani su rekli da su popravili ocjene u školi, da su na nastavi bili mirni i koncentrirani, da im je posebno bilo drago što su navečer s roditeljima razgovarali ili igrali društvene igre.

I MI SMO RAZMIŠLJALI I RAZGOVARALI O TOJ TEMI.

Misljam da nam mobitel treba jer možemo razgovarati s s rodbinom i prijateljima koji žive daleko, koje ne možemo često vidjeti. To je pozitivno. Ali, mislim da isto tako provodimo puno vremena na mobitelu i bez nekog posebnog razloga. Ja svaki dan koristim mobitel, nekad razgovaram, nekad se igram, nekad tražim sadržaje koji mi trebaju za školu. Mislim da ga ne smijemo previše koristiti i da je bolje da prošetamo vani, pročitamo neku knjigu ili nešto drugo korisno radimo. Bavimo se kuhanjem na primjer.

Leona Marković, 1.razred srednje škole, Lyon

A VI, ŠTO VI MISLITE O OVOJ INICIJATIVI GRADONAČELNIKA SELA U INDIJI?

List hrvatske škole Bartola Kašića u Francuskoj,

Godina XXXII, broj 32, lipanj 2023.

Nakladnik: HŠZF – Hrvatska školska zajednica u Francuskoj,

CSCF – Communauté scolaire croate en France

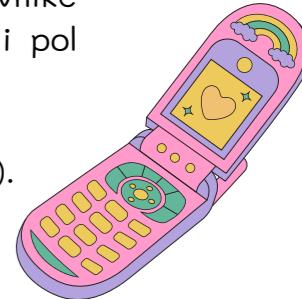
Glavna urednica: Marina Kovačić, mag. prim. educ.

Uredništvo: Marina Kovačić

Lektura: Dragana Antonijević, Marina Kovačić, Sanja Meden

Grafički dizajn: Art Spark, vl. Sanja Kolenko

Naslovница: Katarina Martinović, Pariz

ZAVIČAJ

HDŠ Bartola Kašića
42 rue des Sept Arpents
Pantin

web: <http://www.ecolecroate.eu>

Nastavnici
Školska godina 2022./2023.

Paris, Beauvais:

Marina Kovačić, mag. prim. educ.
e-mail: kovacic.marina92@gmail.com

Lyon, Nica, Chambéry:

Dragana Antonijević, prof.
e-mail: a.dragana25@gmail.com

Lille:

Sanja Meden, prof.
e-mail: sanjameden@aliceadsl.fr

Adrese održavanja nastave

Paris:

42, rue des Sept Arpents
93500 Pantin

Beauvais:

Institution Notre Dame
32, rue Buzanval
60000 Beauvais

Lyon:

25, rue du Dauphiné,
69003 Lyon

Nica:

HKM
6, rue Vernier
06000 Nice

Chambéry:

Mission de Catholique
68, rue Saint - Réal
73000 Chambéry

Lille:

113, rue Saint Gabriel
59000 Lille